

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ

ΕΓΩΣΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ,"

ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ

Ο Εορτασμός στην Παναγία Σουμελά στο Βέρμιο

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα εορτάστηκε την Πέμπτη 15 Αυγούστου, η εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά στην Καστανιά Βερμίου, παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου.

Στο πανηγυρικό συλλείτουργο προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμότειχου, Ορεσιτιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, ενώ έλαβαν μέρος Ιεράρχες από πολλές Μητροπόλεις της χώρας μας, με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων να κηρύττει τον θείο λόγο.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου, τελέστηκε μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, με αφορμή την συμπλήρωση 100 ετών.

Ακολούθησε η καθιερωμένη λιπάνευση της Ιεράς εικόνας, το τρισάγιο και η κατάθεση στεφάνων στο μνημείο του Αλέξανδρου Υψηλάντη, το οποίο είναι δωρεά του συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης» Νέας Τραπεζούντας που εδώ και 35 χρόνια (από το 1984) βρίσκεται στον ιερό χώρο της Μονής της Παναγίας Σουμελάς, και κάθε χρόνο καταθέτουν στεφάνια ενώπιόν του οι επίσημες αρχές του κράτους.

Στον φετινό εορτασμό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλος καταθέτει στεφάνι στο μνημείο του Αλέξανδρου Υψηλάντη.

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ" Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 132 Ιούλιος - Αύγουστος - Σεπτέμβριος (Χορτοθήρης - Αλωνάρης - Σταυρίτες) 2019

Οφίτικο Συναπάντεμα

GENOCIDE 100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ 1919-2019

για μία ακόμη χρονιά αποτέλεσε το σημαντικότερο πολιτιστικό και κοινωνικό γεγονός του καλοκαιριού για το χωριό μας

Λύρα Αλέξανδρος Αλχαζίδης – τραγούδι Βαγγέλης Παραδεισόπουλος.

Το καθιερωμένο μεγάλο αντάμωμα των απανταχού Οφιτών πραγματοποιήθηκε και φέτος με πολύ μεγάλη επιτυχία και συμμετοχή, το Σάββατο 17 και την Κυριακή 18 Αυγούστου στο χώρο της κεντρικής πλατείας της Νέας Τραπεζούντας.

Η εκδήλωση όπως είναι γνωστό πραγματοποιείται με πρωτοβουλία του συλλόγου μας του «Αλέξανδρου Υψηλάντη» και έχει την στήριξη όλων των τοπικών φορέων.

Συνέχεια στη σελ. 3

100 ΧΡΟΝΙΑ Υψηλάντειος Αγώνας Δρόμου

σελ. 4-5

Ο Δήμαρχος Δήμου Κατερίνης κ. Κωνσταντίνος Κουκοδήμος δίνει την εκκίνηση του Υψηλάντειου Αγώνα Δρόμου.

τα ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ μας

Γάμος

Το Σάββατο 1 Ιουνίου 2019 ο Παπαδόπουλος Νίκος και η Τζελεπίδου Μαρίνα ενώθηκαν με τα δεσμά του Γάμου, στον Ι. Ν. Αγ. Γεωργίου & Αγ. Χρυσοστόμου Ευκαρπίας Θεσσαλονίκη.

Γεννήσεις:

Την Δευτέρα 23 Σεπτεμβρίου ο Αλχαζίδης Ευάγγελος του Χρήστου και η Ελένη Πανουρή απέκτησαν κορίτσι.

Βαπτίσεις

Το Σάββατο 29 Ιουνίου 2019, ο Παραδεισόπουλος Νίκος και η Σιαπάκα Αθηνά βάπτισαν τον γιο τους στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας με ανάδοχο τον Νικόλαο Μακρίδη που έδωσε στο νεοφώτιστο το όνομα Παύλος.

Την Κυριακή 15 Σεπτεμβρίου 2019 ο Αντωνιάδης Χρήστος και η Τσενεκίδου Χαρά βάπτισαν την κόρη τους στον Ι. Ναό Δώδεκα Αποστόλων Κορινού Πιερίας, με ανάδοχο την Έφη Δημητσάκη που έδωσε στη νεοφώτιστη το όνομα Αμαρυλλίς.

Απεβίωσαν:

Την Παρασκευή 12 Ιουλίου 2019 απεβίωσε η Παραδεισοπούλου Ανθούλα (το γένος Πετροπούλου) σε ηλικία 94 ετών, κάτοικος Κορινού Πιερίας.

Την Παρασκευή 12 Ιουλίου 2019 απεβίωσε Η Σεϊταρίδου Ζωή (το γένος Πολυχρονίδου), σε ηλικία 82 ετών κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Την Τετάρτη 31 Ιουλίου 2019 απεβίωσε ο Ιωαννίδης Ιωάννης του Ανδρέα σε ηλικία 68 ετών, κάτοικος Κρύας Βρύσης Ν. Πέλλας.

Την Τρίτη 20 Αυγούστου 2019 απεβίωσε ο Σεϊταρίδης Σταύρος του Δημητρίου σε ηλικία 88 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Συγχαρητήριο

Συγχαρητήρια στη μαθήτρια Ε΄τάξης του Δημοτικού Σχολείου Κάτω Αγίου Ιωάννη, και μέλους του παιδικού τμήματος ζωγραφικής του Συλλόγου Αλέξανδρος Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Έλντα Σαμούρρι, που της απονεμήθηκε το Σάββατο 30 Μαρτίου στο φουαγιέ του Δημαρχείου Θεσσαλονίκης το 2ο βραβείο. Η ίδια μαζί με τους υπόλοιπους μαθητές του σχολείου συμμετείχαν στο Διαγωνισμό Ζωγραφικής που διοργάνωσε ο Σύλλογος Ποντίων Ευόσμου «Παναγία Κρεμαστή» με θέμα: «1919-2019. 100 χρόνια από τη Γενοκτονία των Ποντίων».

Το Δ.Σ του Συλλόγου Αλέξανδρος Υψηλάντης
Η Διευθύντρια Δημοτικού Σχολείου
Κάτω Αγίου Ιωάννη, Ιωάννα Λυπουρλή

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Εφραιμίδης Πετ. Μιχαήλ	10€
Κυρμανίδης Ιωάννης-Σπανίδου Μαρία	10€
Σπανίδου-Σαββίδου Χριστίνα	10€
Χατζηπαναγιωτίδου-Σπανίδου Βασιλική	10€
Ιωαννίδης Ανδ. Ιωάννης	20€
Ζανέτα Ελένη	20€
Χατζηιωαννίδης Σάββας	10€
Τερζίδου Καλπακίδου Μαρία	10€
Μαυροματίδου Αναστασία	20€
Μαυρόπουλος Ιορδάνης	10€
Παπαδοπούλου Σοφία	30€
Αθανασιάδης Ηρακλής	10€
Χρηστέλης Δημήτριος	20€
Αγαθαγγελίδης Λάζαρος	25€
Ιακωβίδου Σοφία	25€
Αθανασιάδης Ιωάννης	10€
Κοσμίδου Αγάπη	10€
Εφραιμίδου Φωτεινή	30€

Επιτυχόντες σε Α.Ε.Ι και Τ.Ε.Ι με Οφίτικη καταγωγή

Τερζίδης Πολυχρόνης του Σταύρου, εισαχθείς στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού – Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης.

Τζουνίδης Ευγένιος του Γεωργίου, εισαχθείς στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Χαραλαμπίδης Χαράλαμπος του Αγαπίου, εισαχθείς στο Τμήμα Διοίκησης και εφοδιαστικής Αλυσίδας – Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδας – Κατερίνη.

Παρακαλούνται οι μαθητές και μαθήτριες με Οφίτικη καταγωγή, εκτός από τους παραπάνω αναγραφόμενους, που πέτυχαν την εισαγωγή τους σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της χώρας μας ή του εξωτερικού, ή οι γονείς αυτών να ενημερώσουν σχετικά με τη σχολή εισαγωγής τους, τα μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου και συγκεκριμένα τον πρόεδρο κ. Βασίλειο Παραδεισόπουλο στο τηλ. 6937054415, και την κ. Αδαμίδου Ελένη στο τηλ. 6989467896, ή στο EMAIL info@ipsilantis.gr, για να δημοσιευτούν τα στοιχεία τους στην εφημερίδα του συλλόγου μας, αλλά και να τους απονεμηθεί το Βραβείο «ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΕΡΖΙΔΗΣ».

Εκ του Δ.Σ. του Συλλόγου
«Αλέξανδρος Υψηλάντης»
Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση
ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: info@ipsilantis.gr
WEB SITE: www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασίλης Παραδεισόπουλος

Σεϊταρίδης Δημοσθένης

Τερζίδης Βασίλειος

Φιλολογική επιμέλεια: Ζανέτα Κλεοπάτρα

Σελιδοποίηση: Σπύρος Κανελλάτος

Εκτύπωση: Τυπογραφείο "Παναγιωτής" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα: 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινότητες: 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Εφραιμίδης Βασίλης - Ταμίας (6976806391)

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μην ξεχνάτε να τακτοποιήσετε την συνδρομή σας για τα «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

στους ανταποκριτές μας:

Σταυριανίδα Σταύρο, τηλ. 6973496145.

στον ταμία του συλλόγου:

Εφραιμίδα Βασίλειο τηλ. 6976806391,

Ταχυδρομικώς, με εντολή, με τα στοιχεία:

Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος Αλέξανδρος

Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Πιερίας Τ.Θ.

8004 ΤΚ 60100 Κατερίνη Πιερίας.

Μέσω τραπεζών για συνδρομητές εσωτερικού

και εξωτερικού στους κάτωθι λογαριασμούς:

Εθνική Τράπεζα Ελλάδας:

373/296174-11

IBAN: GR 6001103730000037329617411

Eurobank Εργασίας:

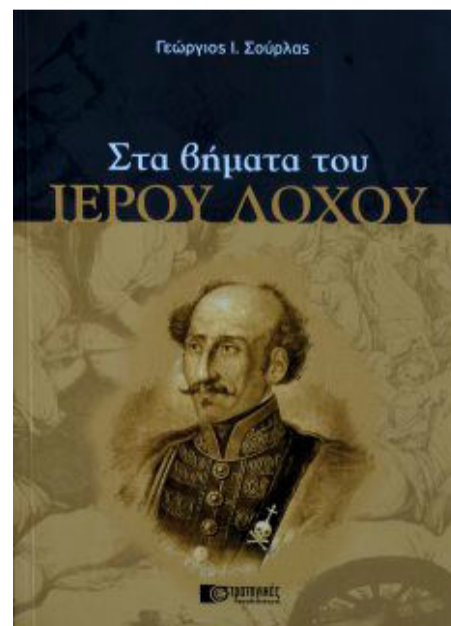
0026-0210-15-0100477219

IBAN: GR 9402602100000150100477219

Στην κατάθεση μέσω τραπεζών θα πρέπει να αναγράφονται τα στοιχεία του καταθέτη για να αποσταλεί και η σχετική απόδειξη από το ταμείο του Συλλόγου.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου
και η Συντακτική Επιτροπή της Εφημερίδας.

Παρουσίαση βιβλίου

Αυτό το εξαιρετικό βιβλίο του κ. Γεωργίου Σούφλα με τίτλο «Στα βήματα του Ιερού Λόχου» διατίθεται από τον σύλλογο μας και ευρίσκεται στην δανειστική βιβλιοθήκη του συλλόγου. Για περισσότερες πληροφορίες στην υπεύθυνη βιβλιοθήκης και μέλος του Δ.Σ. κ. Ελένη Αδαμίδου και στον πρόεδρο του Δ.Σ. κ. Βασίλειο Παραδεισόπουλο.

Οφίτικο Συναπάντεμα

2.

Συνέχεια από τη σελ. 1

Το Οφίτικο Συναπάντεμα για μία ακόμη χρονιά αποτέλεσε το σημαντικότερο πολιτιστικό και κοινωνικό γεγονός του καλοκαιριού για το χωριό μας και όχι μόνο, και δικαίως συγκαταλέγεται στις σημαντικότερες εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται στην ευρύτερη περιοχή της Πιερίας κατά την περίοδο του καλοκαιριού.

Οφίτες απ' όλες τις περιοχές της πατρίδας μας, και από πολλές χώρες του εξωτερικού, συγγενείς, φίλοι του συλλόγου, φιλοπόντιοι και το σύνολο των κατοίκων της Νέας Τραπεζούντας συμμετείχαν στο φετινό Οφίτικο Συναπάντεμα, και συνδιασκέδασαν όλοι μαζί κάτω από τους ήχους της παραδοσιακής ποντιακής λύρας.

Ήταν ένα γεμάτο διήμερο με κύριο χαρακτηριστικό την ποντιακή μουσική παράδοση, με συμμετοχή επώνυμων καλλιτεχνών του χώρου και των αξιόλογων καλλιτεχνών του χωριού μας, οι οποίοι χάρισαν όπως αναμενόταν δύο ξεχωριστές βραδιές σε όσους τίμησαν με την παρουσία τους το φετινό Οφίτικο Συναπάντεμα.

Στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα του διήμερου συμμετείχαν:

Στο τραγούδι: Ορφανίδης Γιώργος, Ιωακειμίδης Ανέστης, Συρανίδης Χρήστος, Παραδεισόπουλος Βαγγέλης, Αλχαζίδης Αλέξανδρος.

Λύρα έπαιξαν: Αντώνης Νικηφορίδης, Ανέστης Ιωακειμίδης, Βαγγέλης Παραδεισόπουλος, Αλέξανδρος Αλχαζίδης.

Την εκδήλωση τίμησαν οι επίσημες αρχές του τόπου, και εκπρόσωποι πολλών φορέων και συλλόγων του Νομού και της ευρύτερης περιοχής της Μακεδονίας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας ευχαριστεί θερμά τους τοπικούς φορείς, τους εθελοντές και εθελόντριες για την βοήθειά τους, τους χορηγούς της εκδήλωσης, και όλους και όλες που βοήθησαν για την πραγματοποίηση του φετινού Οφίτικου Συναπάντεματος.

2. Πανοραμική φωτογραφία με γεμάτη την πλατεία από κόσμο που τίμησε και φέτος το Οφίτικο Συναπάντεμα.

3. Γιώργος Ορφανίδης τραγουδι – Αντώνης Νικηφορίδης στη λύρα.

4. Χρήστος Συρανίδης και Ανέστης Ιωακειμίδης στο τραγούδι με τον Αλέξανδρο Αλχαζίδη στη λύρα.

3.

4.

10

ΧΡΟΝΙΑ

Υψηλάντειος

Αγώνας Δρόμου

Ο Υψηλάντειος Αγώνας Δρόμου (ΥΑΔ) διεξήχθη στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας το απόγευμα του Σαββάτου 14 Σεπτεμβρίου 2019. Φέτος είχε επετειακό χαρακτήρα καθώς συμπληρώθηκε μία 10ετία από την πρώτη διεξαγωγή του. Ο Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος Νέας Τραπεζούντας «Αλέξανδρος Υψηλάντης» με την υποστήριξη του Οργανισμού Πολιτισμού, Παιδείας, Αθλητισμού και Πρόνοιας του Δήμου Κατερίνης και του ΑΠΣ Δρομέων Πιερίας «ΖΕΥΣ» διοργάνωσε για ακόμη μία χρονιά έναν υπέροχο από κάθε άποψη αγώνα.

Η εκκίνηση του αγώνα των 10 χλμ δόθηκε στις 18:00 από τον Δήμαρχο Κατερίνης κ. Κουκοδήμο Κώστα ενώ αυτή της περιπατητικής διαδρομής δέκα λεπτά αργότερα από τον Πρόεδρο του ΟΠΠΑΠ του Δήμου Κατερίνης κ. Τσιαμπέρα Νικόλαο.

Στο αγωνιστικό κομμάτι των 10 χλμ οι συμμετέχοντες έφτασαν τους 189. Πρώτος έκοψε το νήμα ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ (DADA HAIRWORKS) με 37:23 (τρίτη καλύτερη επίδοση από καταβολής του θεσμού). Δεύτερος ήταν ο ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ ΣΥΜΕΩΝ (ΑΠΣ ΔΡΟΜΕΩΝ ΠΙΕΡΙΑΣ «ΖΕΥΣ») με 38:04 και τρίτος ο ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (ΣΔΥ ΒΟΛΟΥ) με επίδοση 40:28.

Στις γυναίκες, πρώτη ήταν, για άλλη μια χρονιά (συμπληρώνοντας τον αριθμό των 8 νικών τα τελευταία δέκα χρόνια!), η ΣΟΥΛΙΩΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ (ΑΠΣΔ Πιερίας «ΖΕΥΣ») με 49:53, δεύτερη η ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΡΙΑΔΝΗ (ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ) με 51:35 και

τρίτη η ΚΑΡΤΣΑΜΠΑ ΚΑΛΛΙΟΠΗ (ΑΠΣ ΔΡΟΜΕΩΝ ΠΙΕΡΙΑΣ «ΖΕΥΣ») με 52:24.

Κατά την τελετή βραβεύσεων, η διοργάνωση τίμησε με αναμνηστική πλακέτα τον κ. Ζέρβα Κωνσταντίνο από την Θεσσαλονίκη ο οποίος ήταν ο μοναδικός δρομέας ο οποίος τερμάτισε επιτυχώς και στις 10 διοργανώσεις του ΥΑΔ.

Στην περιπατητική διαδρομή των 5 χλμ συμμετείχαν περί τους 90 περιπατητές διαφόρων ηλικιών οι οποίοι περπάτησαν στην κυκλική διαδρομή μεταξύ των χωριών Κάτω Αγίου Ιωάννη και Νέας Τραπεζούντας.

Το τεχνικό t-shirt της διοργάνωσης στην πίσω όψη του έφερε το γυνωμικό του μεγάλου μας λογοτέχνη Ν. Καζαντζάκη "ΦΤΑΣΕ ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ" και στην εμπρός όψη το λογότυπο της διοργάνωσης και αυτό της εταιρίας A4G SOLAREN LTD ήταν και το ιδιαίτερα καλαίσθητο μετάλλιο στον ΥΑΔ 2019.

Τα νούμερα συμμετοχής χορηγήθηκαν από την επιχείρηση ΒΡΟΝΤΙΝΟΣ. Το γεύμα αποκατάστασης που προσφέρθηκε στους συμμετέχοντες περιελάμβανε σουβλάκι κοτόπουλο και ήταν ευγενική χορηγία της «ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ ΑΕ». Την πλήρη υδροδότηση των αθλητών ανέλαβε η εταιρία ΔΙΟΣ. Το ατομικό φιαλίδιο κρασιού ήταν προσφορά της εταιρίας ΤΣΑΝΤΑΛΛΗΣ ΑΕ. Τα παγωτά που προσφέρθηκαν σε μικρούς και μεγάλους συμμετέχοντες ήταν μια ευ-

γενική χορηγία του Φώτη Τσαρούχα, δρομέα και φίλου του Υψηλάντειου.

Την υγειονομική κάλυψη των δρομέων και περιπατητών φρόντισε, για άλλη μια χρονιά, το Σώμα Εθελοντών Σαμαρειτών, Διασωστών και Ναυαγισωστών Κατερίνης του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Τους κώνους αποκλεισμού παραχώρησε η εταιρία «Αυτοκινητόδρομος Αιγαίου», τις πινακίδες κυκλοφοριακής ρύθμισης η Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου Κατερίνης και τα κικλιδώματα στον χώρο τερματισμού ο ΑΠΣΔ Πιερίας «ΖΕΥΣ».

Θερμές ευχαριστίες εκφράζει η διοργάνωση στους Νανίτσου Αναστασία, Δάρτηρη Δήμο, Σουβουλίδου Δέσποινα, Χύτα Βασίλειο και Τερζίδου Θεοφανή οι οποίοι χρονομέτρησαν και κατέταξαν τους δρομείς. Τέλος, πολλά συγχαρητήρια αξίζουν στους νέους και νέες του τμήματος Νεολαίας του ΜΠ Συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης» οι οποίοι βοήθησαν με ποικίλους τρόπους σε άλλη μία επιτυχημένη διοργάνωση.

Όλοι οι συμμετέχοντες ανανέωσαν το ραντεβού τους για τον επόμενο ΥΑΔ ο οποίος θα πραγματοποιηθεί το απόγευμα του δεύτερου Σαββάτου του Σεπτεμβρίου 2020.

Επιμέλεια: Δημήτριος Γρηγοριάδης για τον ΜΠ Σύλλογο «Αλέξανδρος Υψηλάντης» και τον ΑΠΣΔ Πιερίας «ΖΕΥΣ».

2. Ο Δήμαρχος Δήμου Κατερίνης κ. Κωνσταντίνος Κουκοδήμος, ο πρόεδρος του Ο.Π.Α.Π. Δήμου Κατερίνης κ. Τσιαμπέρας Νικόλαος, ο πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας κ. Κωνσταντίνος Αντωνίου, ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Βασίλειος Παραδεισόπουλος λίγο πριν την εκκίνηση της περιπατητικής διαδρομής των 5 χιλιομέτρων.

3. Βράβευση από τον Δημήτρη Γρηγοριάδη στον κ. Κωνσταντίνο Ζέρβα στον μοναδικό δρομέα που τερμάτισε επιτυχώς και στις 10 διοργανώσεις του Υψηλάντειου Αγώνα Δρόμου.

4. Απονομή αναμνηστικού στον μεγαλύτερο σε ηλικία δρομέα του αγώνα κ. Ιωάννη Ουζουνίδη από τον κ. Χρυσάνθο Αλεξιάδη εκπρόσωπο της εταιρείας Τσάνταλη χορηγού του αγώνα.

5. Ο Δήμαρχος Κατερίνης κ. Κωνσταντίνος Κουκοδήμος έτοιμος με το νταούλι να δώσει την εκκίνηση.

6. Τερματισμός για τον νικητή του Υψηλάντειου Αγώνα Δρόμου Παναγιώτη Γραμμένο.

7. Τα μέλη του Σώματος Εθελοντών Σαμαρειτών, Διασωστών και Ναυαγοσωστών Κατερίνης του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

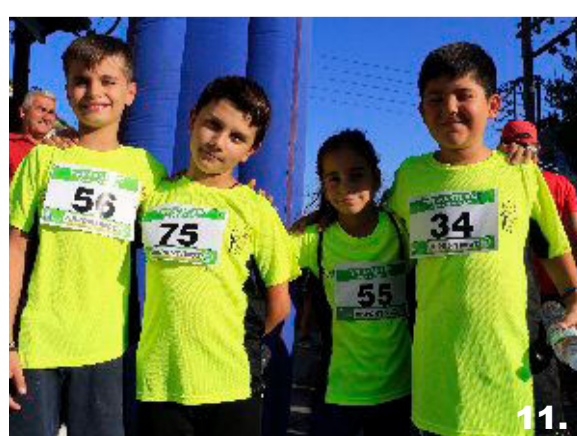
8. Απονομή κυπέλλων και μεταλλίων στους τρεις πρώτους νικητές του Υ.Α.Δ. από τον πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας κ. Κωνσταντίνο Αντωνίου.

9. Απονομή κυπέλλων και μεταλλίων στις τρεις πρώτες νικήτριες του Υ.Α.Δ. από το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου Αλέξανδρος Υψηλάντης, κ. Ελένη Αδαμίδου.

10. Αναμνηστική φωτογραφία συμμετεχόντων και διοργανωτών μετά το τέλος του αγώνα.

11. Κάποια από τα παιδάκια που συμμετείχαν στην περιπατητική διαδρομή.

12. Μέλη και κυρίες του συλλόγου που βοήθησαν στην διανομή των εδεσμάτων.

του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

Από τότε που εμφανίζονται τα βαλκανικά κράτη, το ένα αρχίζει να κυνηγάει τ' άλλο. Η γεωγραφική διαμόρφωση της περιοχής προσφέρεται για ένα ενιαίο βαλκανικό κράτος, όμως οι πολλές εθνότητες που συνωθούνται εκεί καθιστούν το εγχείρημα πολύ δύσκολο, αν όχι αδύνατο. Και πάνω που τα πράγματα, μέσα απ' τις συνεχείς προστριβές, φαίνονται να ισορροπούν κάπως στις αρχές του 14ου αιώνα, νάσου οι Τούρκοι να πηδούν στην μεριά της Ευρώπης το 1356 με την κατάληψη της χερσονήσου της Καλλιπόλεως. Απέχουμε 97 χρόνια απ' την άλωση της Κωνσταντινούπολης, αλλά η τύχη της έχει ήδη προδιαγραφεί μ' αυτήν την περικύκλωση.

Πέντε χρόνια μετά, το 1361, ο σουλτάνος Μουράτ μεταφέρει την πρωτεύουσα του απ' την Προύσα στην Ανδριανούπολη. Δεδομένου ότι μετά την μεταφορά της πρωτεύουσας επί ευρωπαϊκού εδάφους οι Τούρκοι γίνονται κι αυτοί Βαλκάνιοι, αρχίζουν να προελαύνουν στα Βαλκάνια, αφήνοντας τη δύσκολη Κωνσταντινούπολη γι' αργότερα. Και το 1389, μόλις 64 χρόνια πριν απ' την άλωση της Πόλης, η τύχη των Βαλκανίων, κρίνεται στη μεγάλη και ιστορική μάχη του Κοσσυφοπεδίου όπου οι Σέρβοι και οι σύμμαχοι τους συντριβόνται κυριολεκτικά απ' τους Τούρκους.

Λίγο αργότερα, το 1393, εκτός απ' το σέρβικο, εξαφανίζεται απ' το χάρτη της εποχής και το βουλγαρικό κράτος εκεί παραδίπλα. Την ίδια χρονιά (1393) οι Τούρκοι καταχτούν και τη Βλαχία. Σειρά έχει το Δεσποτάτο της Ηπείρου που περνάει στους Τούρκους το 1449, τέσσερα χρόνια πριν απ' την άλωση της Πόλης. Το Δουκάτο της Αθήνας θα το αφήσουν για μετά την άλωση, και θα το καταλάβουν το 1456. Για μετά την άλωση θα αφήσουν επίσης τη Βοσνία στην οποία θα εισβάλουν το 1463, αλλά θα ολοκληρώσουν την κατάκτηση το 1526, ύστερα από μία λυσσώδη αντίσταση των Βοσνίων που κρατάει 63 χρόνια. Σημειώστε πως οι Βόσνιοι δεν είναι ακόμα μουσουλμάνοι, είναι χριστιανοί και μάλιστα τόσο φανατικοί, όσο επιβάλλει ο Βογομιλισμός απ' τον οποίο έλκει την καταγωγή του ο Βοσνιακός χριστιανισμός. Με επιτυχία επίσης αντιστέκεται στους Τούρκους κατακτητές, εκεί δίπλα στην Αλβανία, και ο Γεώργιος Καστριώτης, γνωστός περισσότερο σαν Σκεντέρμπεης, Έλληνας απ' τη μεριά του πατέρα του, Σέρβος απ' τη μεριά της μητέρας του, ο υπ' αριθμόν ένας εθνικός ήρωας των Αλβανών. Υποκύπτει τελικά το 1466 με την πτώση της Κρόγια, ενός φυσικού οχυρού που μοιάζει απόρρητο.

Με την υποταγή και της κεντρικής Αλβανίας, οι Τούρκοι προελαύνουν ανενόχλητοι πλέον μέχρι την Αδριατική, και εκτοπίζουν από εκεί του Ενετούς, τα φρούρια των οποίων καταλαμβάνουν το ένα μετά το άλλο μέχρι που να πέσει και η Σκόδρα στην βόρεια Αλβανία το 1478. Μόνο το Μαυροβούνιο βορειότερα και οι Ιταλικές πόλεις που βρίσκονται στα παράλια ξεφεύγουν την υποδούλωση στους Τούρκους. Προφυλάσσονται απ' τον τεράστιο ορεινό όγκο που απομονώνει αυτή την περιοχή απ' τη Σερβία.

Το μεγαλύτερο μέρος των Βαλκανίων θα υποταχθεί στους Τούρκους, πριν την άλωση της Πόλης. Που μόνο η εκπληκτική φυσική και τεχνική οχύρωση της την προφυλάσσει προς το παρόν από τους Τούρκους, που μοιάζουν αποφασισμένοι να γίνουν ευρωπαϊκοί κράτες, όπως δείχνουν τα πράγματα τότε που φτάνουν μέχρι τη Βιέννη, όπου και ανακόπτεται η διείσδυση τους στην Ευρώπη. Τούτη η κατάσταση κρατάει από τα μέσα του 14ου μέχρι την αρχή του 18ου αιώνα, τότε που εμφανίζονται τα η-

μιανεξάρτητα πασαλίκια στα Σκόδρα της βόρειας Αλβανίας υπό τον Μπουσάτ Πασά, στα Γιάννενα της Ηπείρου υπό τον Αλή Πασά, και στο Βιδίνιο στη βορειοδυτική Βουλγαρία υπό τον Πασβάνογλου. Είναι τα πρώτα συμπτώματα παρακμής και διάλυσης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Είναι οι πρώτες ενδείξεις πως ούτε η κοινή θρησκεία δεν θα μπορέσει να διατηρήσει τη συνοχή ακόμα και στις περιοχές των Βαλκανίων που προσχώρησαν στο μουσουλμανισμό. Όλες αυτές οι περιοχές ήταν χριστιανικές από πολλούς αιώνες. Όσοι προσχωρούν στο μουσουλμανισμό το κάνουν είτε γιατί τον βρίσκουν απλούστερο, είτε διότι τους έρχεται βολικότερος, προκειμένου να συνεργάζονται ανετότερα με τους Τούρκους. Πρόθυμοι να συνεργασθούν με τους Τούρκους είναι οι ντόπιοι φεουδάρχες (οι κοτσαμπάσηδες). Όσο για την αστική τάξη, αυτή ακόμα εκκολάπτεται στις αρχές του 17ου αιώνα στα Βαλκάνια και θα μπει αποφασιστικά στο προσκήνιο της ιστορίας στα τέλη του 17ου αιώνα και κυρίως στις αρχές του 18ου. Η ελληνική Φιλική Εταιρεία συγκροτείται από αστούς της διασποράς, και ξεπηδάει μέσα απ' το άκρως προοδευτικό ακόμα τότε μασονικό κίνημα. Οι βασικοί ηγέτες της Φιλικής Εταιρείας είναι τέκτονες.

Η κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που αρχίζει στις αρχές του 18ου αιώνα ανακόπτεται προσωρινά χάρη στους Άγγλους και τους Γάλλους που σώζουν τους Τούρκους απ' τα νύχια της Ρωσικής αρκούδας κατά τον Κριμαϊκό Πόλεμο του 1854-1856. Όμως τον Κριμαϊκό θα τον διαδεχτεί ο Ρωσοτουρκικός, πόλεμος του 1877-1878. Επιτέλους η Ρωσική δύναμη νικάει την αιώνια αντίπαλό της, την Οθωμανική Αυτοκρατορία, που τότε ακριβώς καταλαβαίνει πως δεν πρόκειται να συνέλθει ποτέ πια.

Με την συνθήκη του Βερολίνου στις 13 Ιουλίου 1878 η Βουλγαρία κηρύσσεται αυτόνομη ηγεμονία υπό την επικυριαρχία του σουλτάνου, και η Ανατολική Ρωμυλία γίνεται αυτόνομη επαρχία, κι αυτή υπό την επικυριαρχία του σουλτάνου. Μ' άλλα λόγια, αυτές οι δύο περιοχές, που λίγο αργότερα θα συναποτελέσουν το σημερινό Βουλγαρικό κράτος, γίνονται ημιαυτόνομες. Με την ίδια συνθήκη του Βερολίνου του 1878, που ουσιαστικά είναι η ληξιαρχική

πράξη θανάτου της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, η Ρουμανία και η Σερβία κηρύσσονται ανεξάρτητα κράτη, 48 χρόνια μετά την Ελλάδα, ενώ το πάντα ανεξάρτητο σ' όλη τη διάρκεια της τουρκικής κατοχής των Βαλκανίων, Μαυροβούνιο μεγαλώνει κι άλλο.

Πάντα κατά την ίδια σημαδιακή συνθήκη του 1878, η Θεσσαλία και μέρος της Ηπείρου δίνονται στην Ελλάδα, η Δροβούτσα στη Ρουμανία, η Βεσσαραβία στη Ρωσία, ενώ η Βοσνία-Ερζεγοβίνη παραδίδεται προς «φύλαξιν» στην Αυστροουγγαρία. Τούτη η διοικητική κηδεμονία λέγεται «εντολή» και το έδαφος που βρίσκεται υπό ξένη κηδεμονία λέγεται προτεκτοράτο – προστατευμένο κατά μετάφραση.

Το 1885 δηλαδή 7 χρόνια μετά την συνθήκη του Βερολίνου, η Βουλγαρία, αν και ημιαυτόνομη προς το παρόν καταλαμβάνει την Ανατολική Ρωμυλία, που κι αυτή ήταν ημιαυτόνομη περιοχή, και προκαλεί την οργή τόσο της Ελλάδας, όσο και της Σερβίας. Οι μεγάλες δυνάμεις της εποχής όμως που κανονίζουν τα πράγματα στο Βερολίνο δεν εκχωρούν πλήρη ανεξαρτησία στη Βουλγαρία διότι ξέρουν πως είναι η πιο αποφασιστική και η πιο μαχητική χώρα των Βαλκανίων και φοβούνται μην τα κάνει όλα άνω κάτω, σε βάρος και της Ελλάδας και της Σερβίας και της Τουρκίας.

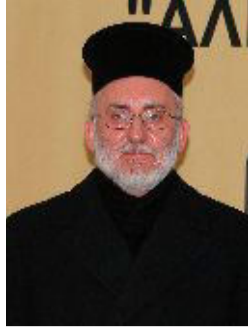
Οι Έλληνες σταμάτησαν να έχουν αξιώσεις στην Ανατολική Θράκη από τότε που σταμάτησαν να έχουν αξιώσεις και στην Κωνσταντινούπολη. Στον σερβοβουλγαρικό πόλεμο που ακολουθεί την προσάρτηση της Ανατολικής Ρωμυλίας στη Βουλγαρία, οι Σέρβοι ηττώνται κατά κράτος. Κατά κράτος ηττώνται και οι Έλληνες απ' τους Τούρκους σε κείνον τον οικτρό πόλεμο του 1897. Είναι η εποχή των μεγάλων κραδασμών που προκαλεί η ήττα των Τούρκων απ' τους Ρώσους στον Ρωσοτουρκικό πόλεμο του 1877-78 ένα πολύ κρίσιμο πόλεμο για τη διαμόρφωση των συνόρων των κρατών της Βαλκανικής. Το 1908 η Βουλγαρία από ημιανεξάρτητο κράτος υπό την επικυριαρχία του σουλτάνου γίνεται ανεξάρτητο βασίλειο. Το 1908 επίσης είναι η χρονιά που το κίνημα των Νεοτούρκων επιβάλλει το σύνταγμα στον σουλτάνο Αβδούλ Χαμίτ Β' που σε λίγο θα εκθρονιστεί για να εμφανιστεί η σημερινή Τουρκική Δημοκρατία το 1924 υπό τον Μουσταφά Κεμάλ, τον επιλεγόμενο Ατατούρκ, ήτοι πατέρα των Τούρκων.

Την ίδια σημαδιακή χρονιά 1908, που η Βουλγαρία αποχτά βασιλιά και η Τουρκία σύνταγμα, η Βοσνία-

Ερζεγοβίνη προσαρτάται κανονικότερα στην Αυστροουγγαρία και γίνεται επαρχία της από προτεκτοράτο που ήταν απ' το 1878. Σημειώστε πως δεν είναι η πρώτη φορά που η Βοσνία-Ερζεγοβίνη ζει υπό γερμανική (αυστριακή στην παρούσα φάση) και ουγγρική κατοχή. Πριν την κατάκτηση από τους Τούρκους ύστερα από μια λυσσώδη αντίσταση των Βοσνίων που κρατάει 63 ολόκληρα χρόνια, οι Γερμανοί, που κατέχουν την περιοχή πριν απ' τους Τούρκους, κόβουν το 1440 ένα μέρος της, το νότιο, και το κάνουν δώρο σε κάποιον δικό τους δούκα, Herzog γερμανιστί. Συνεπώς, Ερζεγοβίνη (χερτζογκοβίνη) σημαίνει δουκάτο στα γερμανικά. Και επειδή το δουκάτο έζησε κάπου έναν αιώνα μέχρι να το καταπιούν οι Τούρκοι, η περιοχή άρχισε να νιώθει κάπως διαφορετικά απ' την υπόλοιπη Βοσνία στην οποία λογικά και εθνολογικά ανήκει. Κι έτσι το γερμανικό παρατσούκλι δουκάτο (herzog) έμεινε ως Ερζεγοβίνη και επί τουρκοκρατίας και επί Τίτο, για να διαιωνίζει και ονοματολογικά το πλήρες κομφούζιο που επικρατεί πάντα σ' αυτήν την πιο ασταθή περιοχή των Βαλκανίων, που είναι η Βοσνία-Ερζεγοβίνη, μία χώρα μπαλάκι του πινγκ-πονγκ στα χέρια των μεγάλων δυνάμεων. Αλλά και των λιγότερο μεγάλων, όπως η Σερβία. Όπως και να 'ναι, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη είναι η σχετικά πιο προοδευτική μουσουλμανική χώρα απ' όλες τις μουσουλμανικές χώρες της οικουμένης. Και τούτο εξαιτίας των μακράων σχέσεων της με τη Δύση, πράγμα που εξηγεί και το σημερινό ενδιαφέρον της Δύσης γι' αυτήν. Έγινε χαμός το 1908 με την προσάρτηση της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης στην Αυστροουγγαρία. Η Σερβία, που θεωρεί δική της την περιοχή, καταφεύγει στην παμπάλαιη φίλη και σύμμαχο Ρωσία και ζητάει την επέμβασή της. Η Ρωσία όμως τα κάνει πλάκκια με τους Γερμανούς. Δεν την ενδιαφέρει η Βοσνία, την ενδιαφέρει μόνο η Σερβία σ' ολόκληρα τα Βαλκάνια. Διότι οι Σέρβοι είναι οι πιο «γνήσιοι» Σλάβοι της Βαλκανικής. Η μεγάλη πλάκα όμως γίνεται με τη συμπεριφορά της Τουρκίας, στην οποία «δικαιωματικά» ανήκει η Βοσνία-Ερζεγοβίνη, όχι μόνο λόγω θρησκείας αλλά κυρίως διότι το 1908 που η περιοχή δόθηκε στην Αυστροουγγαρία για προστασία, δόθηκε ως τουρκικό έδαφος από πολλούς διεκδικούμενο, φυσικά και από την Τουρκία στην οποία ανήκε από τότε που την κατέκτησε το 1526, τελευταία απ' όλες τις βαλκανικές χώρες. Όμως η Τουρκία την 26 Φεβρουαρίου 1909 με το πρωτόκολλο της Κωνσταντινουπόλεως πουλάει κανονικότερα τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη στους Αυστροουγγαρούς έναντι δυόμισι εκατομμυρίων χρυσών λιρών. Το μυστικό θα μαθευτεί αργότερα και θα γίνει το έλα να δεις που λέμε. Οι Βόσνιοι συνειδητοποιούν τότε πως ο μόνος τρόπος να σταματήσει να τραβάει τη χώρα τους ο ένας από δω και ο άλλος από κει, είναι η ένταξη στο ενιαίο κράτος που θα ονομασθεί Γιουγκοσλαβία.

Κι έτσι η Βοσνία-Ερζεγοβίνη, θα πρωταγωνιστήσει, όπως και η Κροατία, στη δημιουργία της Γιουγκοσλαβίας. Για να διαπιστώσει σε λίγο, όπως και η Κροατία, πως η μεγάλη αδελφή, η Σερβία, αν και όλοι την αναγνωρίζουν σαν μεγάλη αδελφή, στην πραγματικότητα φέρεται σαν κηδεμόνας.

Όπως καταλάβατε ήδη, η Κροατία και η Σλοβενία δεν παίζουν βασικό πολιτιστικό ρόλο στη ιστορία των λαών της Βαλκανικής, αν και ανήκουν στα Βαλκάνια. Αυτές οι δύο περιοχές δε θα γνωρίσουν σοβαρή Τουρκική κατοχή, που θα δώσει την «πατίνα» σ' όλους τους λαούς των Βαλκανίων. Και για τη Γιουγκοσλαβία η Κροατία και η Σλοβενία θα είναι περίπου ότι και τα Επτάνησα για την Ελλάδα. Ένα παράθυρο στη Δύση. Και ως εκ τούτου, όπως και τα Επτάνησα σε μας, η πιο πολιτισμένη και αναπτυσσόμενη περιοχή της κατοπινής Γιουγκοσλαβίας.

Ιερομ. Ιωακείμ Οικονομικός,
Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Κίτρους, Κατερίνης, Πλαταμώνος

ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΠΟΝΤΟΥ

Μία ακόμα συνάντηση μέσα από την φιλόξενη εφημερίδα της Νέας Τραπεζούντος, για να παρουσιάσουμε μία ακόμα Μητρόπολη του ιστορικού, ελληνικού και αιματοποτισμένου Πόντου. Αυτήν την φορά, θα παρουσιάσουμε εν συντομία την ιστορία της Μητροπόλεως Νεοκαισαρείας.

Η Νεοκαισάρεια του Πόντου, είναι μία από τις παλαιότερες ελληνικές πόλεις της Μικράς Ασίας. Το αρχαίο της όνομα ήταν Κάβειρα. Αργότερα ονομάστηκε Διόσπολις, Σεβαστή, και τελικά Νεοκαισάρεια. Στα χρόνια του Μιθριδάτη, η πόλη είχε γίνει η πρωτεύουσα ολοκλήρου του Πόντου. Στα χρόνια του Αυτοκράτορος Διοκλητιανού, η Νεοκαισάρεια αναδιοργανώθηκε και έγινε η έδρα και η πρωτεύουσα του Πολεμνιακού Πόντου.

Η πόλη κατά καιρούς είχε καταστραφεί από σεισμούς, ενώ στα χρόνια τα Βυζαντινά - Ρωμαϊκά είχε μεγάλη ανάπτυξη. Μετά την μάχη του Μαντζικέρτ το 1071, κατακτήθηκε από τους Σελτζούκους και το 1473, κατακτήθηκε από τους Οθωμανούς. Οι Οθωμανοί ονομάζουν την πόλη με το ίδιο ελληνικό όνομα, παραφράζοντάς το λίγο. Νικασάρ.

Ο χριστιανισμός στην περιοχή της Νεοκαισαρείας, διαδόθηκε ήδη από τα Αποστολικά χρόνια. Αν και δεν υπάρχουν κάποιες μαρτυρίες, ο Πόντος γενικά αναφέρεται στην Α' Καθολική Επιστολή Πέτρου: " εκλεκτοίς παρεπιδήμοις διασποράς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ασίας και Βιθυνίας".

Η Νεοκαισάρεια αναδείχθηκε σε Επισκοπή, με πρώτο γνωστό Επίσκοπο τον Άγιο Γρηγόριο, ο οποίος όπως αναφέρει η βιογραφία του, όταν πήγε στην Επισκοπή του, βρήκε μόνο 17 χριστιανούς, ενώ με τον θάνατό του άφησε μόνο 17 ειδωλόατρες. Στην Νεοκαισάρεια, συνεκλήθη μία Σύνοδος το 319, υπό την προεδρία του Αγίου Γρηγορίου, για να ετοιμάσει τα θέματα και την καταδίκη του αρεσιάρχου Αρείου, που έγινε το 325 στην Νίκαια της Βιθυνίας, υπό την προεδρία του Αγίου Κωνσταντίνου. Μάλιστα η Σύνοδος αυτή εξέδωσε και 15 Κανόνες για την εύρυθμη λειτουργία της Εκκλησίας. Τα θέματα με τα οποία ασχολούνται οι Κανόνες της Νεοκαισαρείας είναι, εκκλησιαστικής ευταξίας, Θείας Λειτουργίας και λειτουργικής, χριστιανικού βίου και οικογενειακού δικαίου.

Από την Νεοκαισάρεια καταγόταν και ο της Καισαρείας της Καππαδοκίας Επίσκοπος και άγιος της Εκκλησίας μας, Μέγας Βασίλειος.

Με την ανάπτυξη του Κράτους και του Χριστιανισμού, η Νεοκαισάρεια ανυψώθηκε σε Μητρόπολη με τέσσερις επισκοπές.

Το 1371, η Μητρόπολη Νεοκαισαρείας για μικρό χρονικά διάστημα ενώθηκε με την Μητρόπολη Αμασειάς.

Το 1391, λόγω οικονομικών δυσκολιών το Πατριαρχείο αποφασίζει να συγχωνεύσει ορισμένες επισκοπές μεταξύ αυτών και της Νεοκαισαρείας στην Μητρόπολη Τραπεζούντος, η οποία όμως πολύ γρήγορα θα επανέλθει στην αρχική της θέση και τιμή.

Τον Ιούλιο του 1684, η Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, θα ενώσει στην Μητρόπολη Νεοκαισαρείας την εξαρχία, η οποία ελήφθη από την Μητρόπολη Σμασειάς, ενώ το 1873 επί Πατριάρχου Ιωακείμ του Β' αφαιρέθηκαν ορισμένα χωριά από την Μητρόπολη Νεοκαισαρείας και υπήχθησαν στην Μητρόπολη Αγκύρας.

Με την ανατολή του 20ου αιώνας η έδρα της Μητροπόλεως, μεταφέρεται από την Νεοκαισάρεια στα Κοτύωρα - Ορντού που σημαίνει στρατόπεδο, όπου θα παραμείνει εκεί μέχρι και το 1923, με την

καταστροφή και την ανταλλαγή των πληθυσμών. Την χρονιά εκείνη οι χριστιανοί ήταν 80.000 ψυχές. Στην Ορντού υπήρχε τετρατάξιο Σχολαρχείο και μία τάξη Γυμνασίου. Επτά δάσκαλοι και 350 μαθητές.

Το Δημοτικό Σχολείο είχε 150 μαθητές τρεις δασκάλους και ένα νηπιαγωγείο. Τέλος στην Ορντού υπήρχε και ένα Παρθεναγωγείο με πέντε τάξεις, τρεις Δασκάλες και 150 μαθήτριες.

Ο Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας φέρει τον τίτλο του "Υπερίμου και εξάρχου Πόντου Πολεμνιακού".

Την Ιερά Μητρόπολη Νεοκαισαρείας, την εποίμαναν μεγάλες και σημαντικές προσωπικότητες. Η τελευταία ήταν ο Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας Χρυσόστομος Κορωναίος.

Ο Χρυσόστομος Κορωναίος γεννήθηκε στην παλαιά Φώκεια της Σμύρνης το 1894. Σπούδασε στην Ευαγγελική Σχολή της Σμύρνης και στην συνέχεια στην Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Τελειόφοιτος χειροτονήθηκε Διάκονος από τον Γέροντά του Μητροπολίτη Κυζίκου Καλλίνικο στις 2 Οκτωβρίου του 1922 στον Ναό της Σχολής όπου ονομάστηκε Χρυσόστομος, ενώ Πρεσβύτερος στις 18 Ιουλίου 1923 από τον ίδιο αρχιερέα.

Την ίδια χρονιά, διορίστηκε καθηγητής στην Θεολογική Σχολή της Χάλκης διδάσκοντας την ελληνική γλώσσα και την γεωγραφία, ενώ αργότερα δίδασκε και θεολογικά μαθήματα.

Κατά τα έτη 1931 - 1933 φοίτησε στην Ρωμαιοκαθολική Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου του Στρασβούργου, όπου ειδικεύτηκε στο Εκκλησιαστικό δίκαιο. Η διπλωματική του διατριβή είχε θέμα: "Η συμβολή του Αποστόλου Παύλου εις την διάδοσιν του Χριστιανισμού".

Με την επιστροφή του στην Πόλη συνεχίζει να διδάσκει τα μαθήματα στην Χάλκη, μέχρι τον Νοέμβριο του 1942, όπου διορίζεται Σχολάρχης της Χάλκης, θέση την οποία θ κρατήσει μέχρι το 1950. Στις 25 Απριλίου 1944 εξελέγη Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας, η δε χειροτονία του έγινε στις 7 Μαΐου του ίδιου έτους στον Ναό της Σχολής. Το 1950 μετετέθη στην Μητρόπολη Λέρου και Καλύμνου, μια εκλογή την οποία δεν δέχτηκε, και ένα χρόνο μετά, επανήλθε στην Μητρόπολη Νεοκαισαρείας.

Ο Νεοκαισαρείας Χρυσόστομος κήρυττε ανελλιπώς από τον Πατριαρχικό Άμβωνα, ενώ ήταν πιστός τηρητής της τάξεως και του τυπικού της Μεγάλης Εκκλησίας.

Ο Νεοκαισαρείας Χρυσόστομος πέθανε από καρδιακή προσβολή σε ηλικία 86 ετών στις 27 Νοεμβρίου του 1976. Η κηδεία του έγινε στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό στις 29 Νοεμβρίου υπό του Κωνσταντινουπόλεως Δημητρίου και των μελών της Αγίας και Ιεράς Συνόδου. Ετάφη στην Ιερά Μονή Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή. Μαθητής και πνευματικό τέκνο του ήταν ο επίσης αείμνηστος Μητροπολίτης Μύρων και μετέπειτα Γέρον Εφέσου Χρυσόστομος Κωνσταντινίδης, για τον οποίο θα κάνουμε ιδικό αφιέρωμα.

Η Μητρόπολη Νεοκαισαρείας, σήμερα παραμένει εν χηρεία, περιμένοντας και αυτή όπως και άλλες Μητροπόλεις και Επισκοπές της Μικράς Ασίας, την ημέρα που θα αποκτήσουν τον προστάτη και ποιμενάρχη τους.

Η ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΤΩΝ ΚΟΜΝΗΝΩΝ

Του Δημοσθένη Σπυρίδωνα Σεϊταρίδη του Βασιλείου, Δικηγόρου

Η Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας ή Αυτοκρατορία των Κομνηνών, υπήρξε το τελευταίο μεσαιωνικό Ελληνικό Βασίλειο που έπεσε στα χέρια των Οθωμανών. Πρόκειται για ένα κρατικό μόρφωμα που ιδρύθηκε αρχικά κατά τη διάρκεια μιας εξέγερσης εναντίον του σφετερισμού του αυτοκρατορικού θρόνου από τους αδελφούς Αλέξιο και Δαβίδ Κομνηνούς, εγγονούς του Αυτοκράτορα Ανδρόνικου Α Κομνηνού. Η Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας αποτέλεσε ένα από τα διάδοχα βασίλεια που ιδρύθηκαν μετά την επαίσχυντη κατάκτηση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας από τους Λατίνους της Δ' Σταυροφορίας. Τα υπόλοιπα βασίλεια που ανταγωνίστηκαν για τη διαδοχή του Βυζαντίου και για την απελευθέρωση της Κωνσταντινούπολης, ήταν η Αυτοκρατορία της Νίκαιας και το Δεσποτάτο της Ηπείρου. Οι Κομνηνοί ως Αυτοκράτορες της Τραπεζούντας πάντα έβηταν τις αξιώσεις τους για τον Αυτοκρατορικό θρόνο της Κωνσταντινούπολης και μάλιστα επί δεκαετίες μετά την απελευθέρωση της Κωνσταντινούπολης από την Αυτοκρατορία της Νίκαιας το 1261. Η Τραπεζούντια Αυτοκρατορία χάρη στους Κομνηνούς υπήρξε το μακροβιότερο βασίλειο από τους δύο άλλους ανταγωνιστές της. Το Δεσποτάτο της Ηπείρου το οποίο ιδρύθηκε και αυτό το 1204 από παρακλάδι του Οίκου των Κομνηνών, τον Μιχαήλ Α' Κομνηνό Δούκα, καταλήφθηκε για λίγο από την αποκατασταθείσα Βυζαντινή Αυτοκρατορία γύρω στα 1340, ακολούθως έγινε Σερβική κτήση η οποία αφού κληρονομήθηκε από τους Ιταλούς κατακτήθηκε τελικά από τους Οθωμανούς το 1479. Αντίθετα η Αυτοκρατορία της Νίκαιας αν και κατάφερε να απελευθερώσει την Πόλη από τους Λατίνους και να αναστήσει την Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, έπαψε να υπάρχει το 1453 με την κατάκτηση της Κωνσταντινούπολης από την Οθωμανική Αυ-

τοκρατορία. Οι Κομνηνοί κατάφεραν με διάφορα διπλωματικά τεχνάσματα να σώσουν το Βασίλειο τους μέχρι το 1461 όταν ο Οθωμανός Σουλτάνος Μωάμεθ Β' την κατέλυσε μετά από πολιορκία ενός μηνός και αιχμαλώτισε τον ηγεμόνα της Δαβίδ Κομνηνό.

Έμβλημα των Κομνηνών και της Αυτοκρατορίας τους ήταν ο αετός της αρχαίας Σινώπης ο οποίος ήταν στην ουσία ο αετός της Μητρόπολης Μιλήτου. Υπήρχε όμως μια σημαντική διαφορά, ο αετός των αρχαίων Σινωπιαίων κοιτούσε προς την Ανατολή ενώ ο αετός της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας κοιτούσε προς τη Δύση, δηλαδή προς την Κωνσταντινούπολη καθώς οι Κομνηνοί ήθελαν να δείξουν σε εχθρούς και φίλους ότι ήταν οι νόμιμοι διάδοχοι του Βυζαντινού Θρόνου. Μάλιστα από την αρχή της ίδρυσης της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας έγινε στρατιωτική και διπλωματική προσπάθεια για την ανακατάληψη της Κωνσταντινούπολης και αφού αποδείχθηκε ότι ήταν αδύνατο, οι Κομνηνοί περιορίστηκαν τελικά στην ευρύτερη περιοχή του Πόντου.

Ποιοι όμως ήταν οι Κομνηνοί; Από πού κατάγονταν και πώς κατάφεραν να θεωρούνται μέχρι και σήμερα από όλους τους ιστορικούς ένας από τους πιο πετυχημένους Οίκους ευγενών;

Οι Κομνηνοί αρχικά ήταν μια από τις περίπου 30 οικογένειες ευγενών που ανταγωνίζονταν για τον πλούτο και τον έλεγχο του Βυζαντίου. Άλλες οικογένειες ήταν οι Βρανάδες, οι Φωκάδες, οι Γαβράδες, οι Τορνίκιοι, οι Κατακουζινοί, οι Παλαιολόγοι, οι Φιλανθρωπινοί, οι Άγγελοι, οι Δούκες κλπ. Ο οίκος των Κομνηνών ήταν από τους ισχυρότερους και κατάφερε να ανέλθει στον θρόνο της Βυζαντινής αυτοκρατορίας το έτος 1081 και κυβέρνησε πετυχημένα έως το 1185 ενώ λίγο αργότερα ίδρυσε την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας από το 1204. Οι Κομνηνοί της Τραπεζούντας κυβέρνησαν έως το 1261 και έμειναν γνωστοί σαν "Μεγαλοκομνηνοί". Ο Οίκος των Κομνηνών με επιγαμίες συνδέθηκε με τις ισχυρότερες οικογένειες

που κυβέρνησαν τα τελευταία χρόνια το Βυζάντιο (Δυναστεία των Δουκών, Οίκος των Αγγέλων και Δυναστεία των Παλαιολόγων).

Σχετικά με την καταγωγή τους οι απόψεις δίστανται. Ο μεν Μιχαήλ Ψελλός αναφέρει ότι ο Οίκος των Κομνηνών καταγόταν από την πόλη Κόμνη στην Θράκη, γνωστή όπως σαν "Κομνηνός λειμώνας". Από τη Θράκη μετακινήθηκαν στην Παφλαγονία όπου απέκτησαν τεράστιες εκτάσεις, στρατιωτική δύναμη και πλούτο. Η πόλη Κόμνη έδωσε στον Οίκο το επώνυμο του. Η μετακίνηση έγινε γιατί τους δόθηκαν τεράστια κτήματα σαν ανταμοιβή για τις υπηρεσίες που είχε προσφέρει ο Μανουήλ Ερωτικός Κομνηνός στον αυτοκράτορα Βασίλειο τον Βουλγαροκτόνο απέναντι στον επαναστάτη Βάρδα Σκληρό. Οι δε Ιωάννης Σκυλίτζης και Άννα Κομνηνή αναφέρουν ότι η αρχική καταγωγή των Κομνηνών ήταν η Παφλαγονία του Πόντου και ότι από εκεί απέκτησαν τα πατρικά κτήματα στην Κόμνη της Θράκης. Σε κάθε περίπτωση, αναμφισβήτητα οι Κομνηνοί είναι Ελληνικής καταγωγής και στην Κασταμονή και στην Παφλαγονία του Πόντου έκτισαν κάστρα και παλάτια. Μάλιστα η Παφλαγονία τον 11ο αιώνα έγινε το απόρθητο οχυρό τους. Οι Κομνηνοί με πετυχημένες επιγαμίες, συμμαχίες και διπλωματικές κινήσεις σύντομα έγιναν ένας από τους ισχυρότερους αριστοκρατικούς Οίκους του Βυζαντίου τον οποίο όλοι ήθελαν για σύμμαχο τους. Ο Μανουήλ Ερωτικός Κομνηνός είχε δύο γιους, ο μεγαλύτερος ήταν ο Ισαάκιος Α' Κομνηνός ο οποίος κατάφερε να γίνει Αυτοκράτορας του Βυζαντίου και ο μικρότερος ήταν ο Ιωάννης Κομνηνός ο Μέγας Δομέστικος των Σχολών, δηλαδή αρχιστράτηγος. Ο μικρότερος γιος του Δομέστικου Ιωάννη ήταν ο μετέπειτα αυτοκράτορας Αλέξιος Α' Κομνηνός. Ο Ισαάκιος Α' Κομνηνός υπήρξε ο ιδρυτής της δυναστείας των Κομνηνών και κατάφερε να ανέβει στον θρόνο ύστερα από πετυχημένο πραξικόπημα απέναντι στον αυτοκράτορα Μιχαήλ ΣΤ' (1057). Αν και βασιλεύσε μόνο για δύο χρόνια καθώς στη συνέχεια παραιτήθηκε από το θρόνο και έγινε μοναχός (1059), πρόλαβε να κάνει σπουδαίες μεταρρυθμίσεις στην Αυτοκρατορία. Στα χρόνια της βασιλείας των τριών πρώτων Κομνηνών, οι ανταγωνιστικοί Οίκοι των Αργυρών και των Σκληρών περιέπεσαν σε παρακμή. Οι απόγονοι τους, όσοι επέζησαν από τις εκκαθαρίσεις των Κομνηνών, ζούσαν μέσω γάμων σε βασιλικές αυλές της Γεωργίας, της Περσίας, της Ουγγαρίας και της Βουλγαρίας, δηλαδή πολύ μακριά από την Κωνσταντινούπολη διευκολύνοντας τους Κομνηνούς όχι μόνο να σταθεροποιήσουν την εξουσία τους αλλά στην ουσία να εξαφανίσουν κάθε επίδοξο σφετεριστή.

Οι Κομνηνοί εκτός από ικανότατοι στρατιωτικοί ήταν και πετυχημένοι διπλωμάτες. Αμέσως μετά την άνοδο τους στον θρόνο συνδέθηκαν με την δυναστεία των Δουκών, καθώς ο Αλέξιος Α' παντρεύτηκε την πριγκίπισσα Ειρήνη Δούκαινα που ο αδελφός του παππού της Κωνσταντίνος Ι' Δούκας είχε διαδεχτεί στον θρόνο τον θείο του Ισαάκιο Α' (1059). Η οικογένεια έγινε στην συνέχεια γνωστή σαν "Κομνηνοδούκες", διατήρησε δηλαδή σκόπιμα τα επώνυμα και των δύο Οίκων. Πολλές οικογένειες ευγενών υποστήριξαν την καταγωγή τους από τους Κομνηνοδούκες όπως οι Οίκοι των Αγγέλων, των Παλαιολόγων, και των Βατάτζηδων. Οι δύο πρώτοι αυτοκράτορες από την Οικογένεια των Δουκών, Ισαάκιος Β' Άγγελος και Αλέξιος Γ' Άγγελος ήταν εγγονοί της Θεοδώρας Κομνηνής της κόρης του Αλεξίου Α' Κομνηνού και της Ειρήνης Δούκαινας. Με τον Αλέξιο Α' και τους διαδόχους του η αυτοκρατορία είχε μεγάλη οικονομική ευημερία, πολιτική σταθερότητα και οικονομική ανάπτυξη. Μάλιστα ο Αλέξιος Α' κατάφερε με πετυχημένους πολέμους να ανακτήσει τα περισσότερα εδάφη της Ανατολής από τους Σελτζούκους. Την εποχή του Αλεξίου Α' πέρασε από την Κωνσταντινούπολη η Α' Σταυροφορία και δημιουργήθηκαν ισχυρές σχέσεις με τα Σταυροφορικά κράτη. Η οικογένεια των Κομνηνών συνδέθηκε στενά με επιγαμίες με το Πριγκιπάτο της Αντιόχειας και το Βασίλειο της Ιερουσαλήμ, ο Βαλδουίνος Γ' της Ιερουσαλήμ παντρεύτηκε την Θεοδώρα Κομνηνή

Η δυναστεία των Κομνηνών απέκτησε πολλά παρακλάδια με σημαντική στρατιωτική και οικονομική δύναμη, με αποτέλεσμα να ανατραπεί η ίδια ύστερα από τρεις γενεές

Συναπάντεμα απογόνων Ιορδάνη και Κυριακής Σεϊταρίδη στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας

Το Σάββατο 27 Ιουλίου 2019 στο μαγαζί της Νέας Τραπεζούντας Πιερίας «Όπως Παλιά» πραγματοποιήθηκε το 1ο Συναπάντεμα απογόνων (φωτό 2-3) Ιορδάνη και Κυριακής Σεϊταρίδη. Συνολικά 71 άτομα ήρθαν στο χωριό προκειμένου οι μεγαλύτεροι να θυμηθούν τα παλιά και οι νεότεροι να γνωρίσουν τους συγγενείς και τις ρίζες τους. Για το συναπάντεμα ήρθαν από Γερμανία, Κιλκίς, Κρύα Βρύση και Βέροια. Ο Ιορδάνης Σεϊταρίδης του Βασιλείου και της Σοφίας γεννήθηκε στην Κρηνίττα το 1890 και απεβίωσε στη Νέα Τραπεζούντα το 1970. Παντρεύτηκε την Κυριακή Σεϊταρίδου από το χωριό Κουρίτς. Η οικογένεια του Ιορδάνη Σεϊταρίδη (φωτό 1) άφησε τη Σεβαστούπολη το 1928 για να αποφύγει τις Σταλινικές εκκαθαρίσεις και ήρθε με καράβι στην Ελλάδα. Αποβιβάστηκε στο Βόλο και εγκαταστάθηκε αρχικά στον προσφυγικό καταυλισμό της Καλαμαριάς μέχρι που ο Ιορδάνης αγόρασε 1 κλήρο στην Νέα Τραπεζούντα Πιερίας όπου είχαν ήδη εγκατασταθεί από το 1928 και άλλοι Οφίτες. Απέκτησαν 2 γιούς τον Δημοσθένη και τον Αριστοτέλη και τρεις κόρες, την Σοφία, την Όλγα και την Μάρω.

ΠΟΝΤΟΣ

«Χρυσοποίκιλτος και Παντίλαμπρος»

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ Οικογένεια

Δεν ήταν δυνατόν να διατηρηθεί η κοινωνική συνοχή, η ανάπτυξη, η μόρφωση, ο πολιτισμός ενός λαού, αν δεν υπήρχε ο συνδετικός δεσμός της αλληλεγγύης, ο άρρηκτος και ιερός δεσμός της οικογένειας που θεωρείται το θεμέλιο της κοινωνίας, η παράδοση, αντικαθιστώντας την γραπτή ιστορία, τα κοινά ήθη και έθιμα, αλλά και ο απόλυτος σεβασμός προς τους πρεσβύτερους.

Η οικογένεια, αριθμούσα από 10 έως και 40 μέλη (Σεράντα χουλιάρια) αρχηγός της εθεωρείτο ο πατέρας και σε περίπτωση θανάτου η μητέρα. Αν η οικογένεια είχε παντρεμένους γιους αυτοί παρέμεναν στην ίδια οικία και αφού αποκτούσαν παιδιά. Σε αυτήν την περίπτωση ο (πάππος) παρέμενε πάντα αρχηγός και όλα τα μέλη όφειλαν σεβασμό και υπακοή. Τα παιδιά αναφερόμενοι στον πατέρα έλεγαν ο (κύρημ') και τον ίδιο (τάτα). Ο μικρότερος αδελφός τον μεγαλύτερο (πασά) και την αδελφή (πάτζη). Η νύφη την πεθερά (κυρά) ή (πεθεράμ') τον αντραδέλφο (αφέντα) την αντραδελφή (κυρά) ή (αντραδέλφσα) και τον θείο (αφέντα). Ο σύζυγος προς την γυναίκα του (ναικουτζή) και η σύζυγος τον άντρα της (ατός) (τ' εμέτερον ο γέρον), (εριφς) και ποτέ το όνομά του. Εννοείται ότι η νύφη (εκρανε μας) και εσυνηνοήτο με τον πεθερό της με νοήματα. Οι νεότεροι φιλούσαν το χέρι των μεγαλύτερων (εφίλναν το σερ' νατ') και εκείνος απαντούσε (να έεις την ευσήμ') ή (πολύχρονος). Οι συγγενείς στο καλωσόρισμα ή στον αποχαιρετισμό αγκαλιάζονταν (εφίλναν τ' έναν τ' άλλο). Η θέληση του (πάππο) ήταν νόμος για όλη την οικογένεια και μετά τον

θάνατό του στην γριά μητέρα την (καλομάννα). Στην εκκλησία είχαν τα στασιδία τους (τα σταθήρα του) προσκυνούσαν πρώτοι, έλεγαν το «Πιστεύω» το «Πάτερ ημών» και άλλους ψαλμούς. Οι γέροι απέφευγαν τους χορούς, ήταν για τους νέους, αλλά αν έμπαιναν στο χορό (συνήθως Ομάλ) σηκωνόταν όλο το συγγενολόι γύρω τους. Ο χορός με την συμμετοχή των γερόντων αποκτούσε επιβλητικότητα και πατριαρχικό χαρακτήρα. Στις ατέλειωτες νύχτες του χειμώνα στα (παρακάθια) διηγούνταν ιστορίες από τα παλιά ξεκινώντας με το νοσταλγικό (Εϊκιτι τεί, μαύρα καιρούς) και όλοι άκουγαν με προσοχή. Τα παιδιά πάντα έτοιμα, αλλά και η νύφη να φέρουν (τ' άψιμον) για το τσίγαρο ή το (γαλιόν) την πίπα του παππού και (τας) ή την (μαστραπά) για το νερό.

Οι γυναίκες πρόσεχαν πως θα μιλήσουν και αν παρεκτρέπεντο έλεγαν (παρεξ και τη προσωπις ή παρεξ κιαιτ' εσάς) 'Εϊκιτι χρόνια και ζαμάνια

Παντελής Μελανοφρύδης

Ν' άναστορω τά παλαιά...

Γειτόν', σουμώστεν ούλ' έσουν, σουμώστεν 'ς οσ κρεββάτι μ'!
Κ' έλέπω τσ' εϊστεν π' έρθετεν, τερω και 'κ' εγνωνρίζω!
'Ερθεν ή δείσα τή θανάτ' κι ο Χάρον εγουρνέθεν!
Τ' ώτία μ' έκωφώθανε, ή ψή μ' μόνον άκούει σας! . . .

'Ελα, Γερίκα, 'ς σά δεξά μ', ζεβρά μ' Έλα, Πανίκα!
'Αμον ντ' έσιν τ' όσπιτά μου 'ς οσ πρώτον τήν πατριδαν
— άνάμεσα 'ς σοι δύ'ς έσουν τ' έμόν τσ' κατωθύρι —
κ' έτον ή μάννα μ' μάννα σουν κ' ή μάννα σουν πα μάννα μ'...

'Ελα κ' έσύ, μαυράχαρε και άκλερε 'Ανέστη!
Κάθ' κά εκεί κ' ιλλάεψον τά κρθα τά ποδάρσ μ'.
'Αρ' με τ' έσέναν έτρεχα 'ς ο' όρμάνά και 'ς ο' όμάλά,
ούμπου χορός κ' έμεις εκεί και ούμπου πανηγύρι...

'Ελα κ' έσύ, καλαδελφή μ', και κάθ' κά 'ς οσ κιφάλ' -ι-μ',
πέ με κρυφά ντσ' μένεμαν θά στείλις 'ς εκείνις που πάγω!
Εϊνας 'ς σόν άλλον έλεγεν πάντα τσ' μυστικόν άτ',
άτώρα πέ κι άς λέγω σε 'ς όλων τσ' τελευταίον...

Στείλ'τεν σαήν και 'ς σήν Φανήν, τσ' πρώτον τήν άγάπη μ',
κι άν έν' γραία, μ' έντρέπεται, κι άνέμπορος, μη στέκει —
ας έρ'ται και άς κάθεται 'ς σή κάρδäs-ι-μ' τσ' μέρος,
ν' άναστορω τά παλαιά, τά τόπά και τά χρόνά...

Νά λέει τσ' τραγώδ' ντ' ειπα τεν άφκά 'ς σήν ποταμέαν
και έμαθεν τσ' μυστικό μ' κι όρκίσταμε έντάμαν!
'Εγώ όρκον 'κ' επάτεσα κ' εκείνεν 'κ' έπερνέθα.
'Εκείνε άς παίρ' έσ'χώρεσην κ' έγώ στερνόν μουράτι...

'Ερθεν ο Χάρον κ' έφτασεν κ' έσοόμωσεν τόν γέρον.
'Απλόν' τσ' χέρ'ν άτ', νά πιάν' και σύρει άτον 'ς σόν "Αδην.
Πιάν' τά χέρά τή Φανής, τά δάχτυλα τή γέρου,
χωρίξ' και 'κι χωρίουνταν, 'κι άφίν'νε τ' Έναν τ' άλλο!..

Διπλά χέρά άπέρπαξεν, πήρεν τοί δύ'ς έντάμαν,
για τ' Έναν ψήν έκόνεψεν και δύο παίρ' και πάει!..

ΦΙΛΩΝ ΚΤΕΝΙΔΗΣ

Λεξιλόγιο

Σουμώστεν=μαζευτείτε
ζεβρά=αριστερά
ουμπού=όπου
εκόνεψεν=κατέβηκε-ήρθε
δείσα=ομίχλη
άκλερε=καμήνε

σαήν=ταχυδρόμο
εγουρνέθεν=ούρλιαξε
ιλλάεψον=χαίδεψε
στερνόν μουράτι=τελευταίος πόθος

ΕΡΕΥΝΑ- ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
Παναγιώτης Αμοιρίδης

*Και επισήμως την 1η Σεπτεμβρίου ανέλαβε τα καθήκοντά του το νέο Τοπικό Συμβούλιο της Νέας Τραπεζούντας με πρόεδρο τον Κ. Κωνσταντίνο Αντωνίου, αναπληρωτή πρόεδρο τον κ. Ιωάννη Σταυριανίδη, και μέλη τους Χρήστο Τερζίδη, Ελένη Αδαμίδου και Νίκο Παραδεισόπουλο.

*Έντονος προβληματισμός υπάρχει στις τάξεις των κατοίκων του χωριού μας μετά τις επαναλαμβανόμενες διακοπές πόσιμου νερού που έγιναν τον περασμένο Αύγουστο έως και τις αρχές του Σεπτεμβρίου. Μετά από ένα μεγάλο διάστημα σταθερής υδροδότησης του χωριού, το πρόβλημα επανήλθε δείχνοντας ότι δεν βρέθηκε λύση από τους αρμοδίους, και δικαίως οι κάτοικοι της Νέας Τραπεζούντας ανησυχούν και προβληματίζονται για το πως θα επιλυθεί αυτό το πρόβλημα που ταλαιπωρεί εδώ και πολύ καιρό τους κατοίκους του χωριού. Ήδη το νέο Τοπικό Συμβούλιο θέτοντας ως πρωταρχικό στόχο την σταθερή τροφοδοσία πόσιμου νερού, για τις ανάγκες των κατοίκων του χωριού, ήρθε σε επαφή και ενημέρωσε τη νέα Δημοτική αρχή του Δήμου Κατερίνης καθώς και τη νέα Διοίκηση της Δ.Ε.Υ.Α.Κ. η οποία όπως ανέφεραν τα μέλη της θα κινήσουν διαδικασίες για την οριστική επίλυση του προβλήματος.

*Νέο Διοικητικό Συμβούλιο όχι μόνο σε πρόσωπα αλλά και ηλικιακά ανέλαβε τις τύχες της ποδοσφαιρικής ομάδας του χωριού μας του «ΕΘΝΙΚΟΥ», που αγωνίζεται φέτος στην Β' Ερασιτεχνική κατηγορία της Ε.Π.Σ. Πιερίας. Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του «ΕΘΝΙΚΟΥ» είναι:

- Σταυριανίδης Γιώργος**
Πρόεδρος
- Παπαδόπουλος Βασίλειος**
Αντιπρόεδρος
- Ελευθερίου Σοφία**
Γεν. Γραμματέας
- Αθανασιάδης Δήμος**
Γεν. Αρχηγός
- Πετρίδης Σωκράτης**
Ταμίας
- Παραδεισόπουλος Βαγγέλης**
Δημοσίων Σχέσεων
- Χαραλαμπίδου Βασιλική** - Μέλος

Ήδη ξεκίνησε η νέα ποδοσφαιρική χρονιά και το νέο Δ.Σ. της ομάδας παρά το κακό ξεκίνημα στις αγωνιστικές υποχρεώσεις της, είναι αισιόδοξο για τη συνέχεια που ευελπιστεί να είναι πολύ καλύτερη, και προσκαλεί όλους τους φίλους του «ΕΘΝΙΚΟΥ» και κατοίκους του χωριού να στηρίξουν με το παραπάνω τη νέα Διοίκηση της ομάδας ώστε να επιτευχθεί η σταθερή και ομαλή λειτουργία της.

- 1Α ΚΑΝΩ ΚΑΠΟΙΟΝ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΑ ΝΑ ΦΟΒΑΤΑΙ
- 2Α ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΨΗΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΦΟΥΡΝΟ
- 3Α ΠΑΡΑΛΥΩ
- 4Α ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΜΑΙ
- 5Α ΡΩΓΜΗ , ΣΧΙΣΜΗ
- 5Β ΕΔΩ
- 6Α ΑΡΓΟΠΟΡΩ , ΒΡΑΔΥΝΩ
- 6Β ΤΟ ΚΑΘΕ ΟΠΛΟ
- 7Α ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
- 8Α ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΟΤΡΟΥ ΟΠΟΥ ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΤΟ ΥΝΙ
- 8Β Σ' ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ
- 9Α ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΩΣ ΤΕΧΝΙΤΗΣ
- 10Α ΤΟ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ
- 11Α Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΓΕΝΝΑΕΙ ΚΑΤΑ ΑΡΑΙΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ
- 12Α Ο ΒΡΑΔΥΚΙΝΗΤΟΣ

ΙΣΙΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	A											
2	A											
3	A											
4	A											
5	A									A		
6	A							A				
7	A											
8	A								A			
9	A											
10	A											
11	A											
12	A											

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	A	N	E	B	P	I	O	T	O	S		
2	A	P	O	G	A	N	T	Z	I	Z	O	
3	A	P	O	G	L	A	P		B	A	I	O
4	A	P	O	G	L	Y	S	M		B	A	I
5	A	P	O	Z	O	Y	P	I	Z	O		
6	A	P	O	Y	Θ	E		B	A	Θ	E	A
7	A	P	O	Θ	P	Y	B	O		B	A	K
8	A	P	O	K	A	M	A		Γ	E	P	A
9	A	P	O	K	Λ	E	I	Δ	Ω	N	Ω	
10	A	P	O	K	O	Y	B	A	P	A	Z	O
11	A	P	O	K	O	Y	M	P	A	Z	O	
12	A	P	O	M	A	K	P	A		Γ	A	B

Η λύση του προηγούμενου

Από το άρμπουμ της Τραγιάς

Φωτογραφικό ταξίδι στο χρόνο μέσα από το πλουσιο
φωτογραφικό αρχείο του συλλογου μας

Αρχείο: Γεωργίου - Ελένης Μεγαλόπουλου

1.

4.

2.

3.

5.

6.

7.

8.

Φώτο 1. Αρχές δεκαετίας του 1950 στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου, από αριστερά: Μελίδης Βασίλειος, Αντωνιάδης Μιχαήλ, Λυκίδης Πελοπίδας.

Φώτο 2. Από αριστερά όρθιοι: Νίκος Χαραλαμπίδης και Μιχάλης Αντωνιάδης και καθιστός ο Σπύρος Σεϊταρίδης.

Φώτο 3. Μεταφορά προίκας: Αριστερά ο Νίκος Τερζίδης και δεξιά ο Μιχάλης Αντωνιάδης.

Φώτο 4. Από αριστερά: Μεγαλόπουλος Γεώργιος και δεξιά ο Βασιλειάδης Λάζαρος του Μίλητη.

Φώτο 5. Όρθια πρώτη από δεξιά η Ελένη Μεγαλοπούλου, στο σχολείο μπροστά. Στο βάθος η παράγκα που λειτουργούσε η Εκκλησία.

Φώτο 6. Νέα Τραπεζούντα δεκαετία 1950. Παρέα νέων του χωριού διασκεδάζει με τον Γιάννη Ιωαννίδη στη λύρα και τον Μιχάλη Αντωνιάδη στο τραγούδι.

Φώτο 7. Εμποροπανήγυρις Κατερίνης 1961. Λύρα Γιάννης Ιωαννίδης, τραγουδι Χρήστος Χαραλαμπίδης. Χορευτές με ποντιακή φορεσιά από αριστερά: Σπανίδης Στυλιανός, Λυκίδης Σταύρος, Σταυριανίδης Θεόφιλος, Χαραλαμπίδης Νίκος.

Φώτο 8. Στην Κρύα Βρύση Πέλλας. Γεώργιος Μεγαλόπουλος – Σοφούλα Κοκκινίδου του Χρήστου – Ηλίας Κοκκινίδης.